

421

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 1 marca 2005 r.

zmieniające rozporządzenie — Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206 i Nr 213, poz. 1802 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2256) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 kwietnia 1992 r. — Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. Nr 38, poz. 163, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 8 w rozdziale 3 dodaje się § 8¹ w brzmieniu:

- „§ 8¹. 1. W Prokuraturze Krajowej w ramach biur mogą być tworzone wydziały, zespoły i samodzielne stanowiska pracy.
2. Wydziałami i zespołami kierują zastępcy dyrektorów biur; wyjątkowo do kierowania wydziałem można powołać naczelnika wydziału.”;

2) § 9 otrzymuje brzmienie:

- „§ 9. 1. W prokuraturach apelacyjnych i okręgowych mogą być tworzone wydziały oraz działy — samodzielne bądź wchodzące w skład wydziałów, obejmujące swym zakresem działania problematykę: postępowania przygotowawczego, postępowania sądowego, udziału prokuratora w innych postępowaniach oraz sprawy organizacyjne, kadrowe, ochrony informacji niejawnych, informatyzacji prokuratur i bezpieczeństwa przetwarzania danych oraz finansowo-administracyjne.
2. Wydziałami kierują naczelnicy wydziałów, a działami — kierownicy działów.”;

3) w § 58 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wnioski końcowe.”;

4) po § 63 dodaje się § 63¹ w brzmieniu:

„§ 63¹. Przepisy niniejszego rozdziału nie mają zastosowania do doraźnych lustracji toczących się lub zakończonych postępowań przygotowawczych i sprawdzających, dokonywanych na polecenie Prokuratora Generalnego lub jego zastępców. Z dokonanych w toku tych lustracji ustaleń sporządza się sprawozdanie, które przedstawia

się organowi zlecającemu badanie w terminie określonym przez ten organ.”;

5) w § 72 uchyla się ust. 3 i 4;

6) po § 233 dodaje się § 233¹ i 233² w brzmieniu:

„§ 233¹. 1. Wniosek o powołanie zespołu polskiego, o którym mowa w art. 589c k.p.k., prokurator apelacyjny albo okręgowy kieruje, drogą służbową, do Prokuratora Generalnego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien określać przesłanki uzasadniające powołanie zespołu polskiego, przewidziane w art. 589c § 1 k.p.k., a także okoliczności, które powinno zawierać porozumienie o powołaniu takiego zespołu, zawarte w art. 589b § 3 k.p.k., wraz z ich uzasadnieniem.

§ 233². 1. Tryb określony w § 233¹ ust. 1 stosuje się także w przypadku delegowania prokuratora do zespołu, o którym mowa w art. 589d § 1 k.p.k., chyba że wniosek o delegowanie właściwy organ państwa współpracującego skieruje bezpośrednio do Prokuratora Generalnego.

2. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 589e § 1 k.p.k., prokurator uczestniczący w pracach zespołu przedstawia niezwłocznie prokuratorowi przełożonemu stosowną informację na piśmie.”;

7) w części szczególnej w dziale II po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Przekazywanie osób ściganych na podstawie europejskiego nakazu aresztowania

§ 238¹. 1. Wniosek o wydanie europejskiego nakazu aresztowania, zwanego dalej „nakazem”, kieruje do sądu okręgowego właściwy miejscowo prokurator apelacyjny lub okręgowy.

2. Na podstawie informacji otrzymanej z właściwego sądu prokurator apelacyjny lub okręgowy występuje do sądu okręgowego z wnioskiem o wydanie nakazu także w sprawach zawistych w postępowaniu jurysdykcyjnym i wykonawczym.

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 1993 r. Nr 79, poz. 372, z 1996 r. Nr 131, poz. 619, z 1998 r. Nr 111, poz. 698 i Nr 124, poz. 822, z 2001 r. Nr 1, poz. 11 oraz z 2003 r. Nr 170, poz. 1658.

3. Jeżeli miejsce pobytu osoby ściganej jest znane, prokurator jednocześnie wnosi do sądu okręgowego o przekazanie nakazu właściwemu organowi sądowemu państwa wykonania nakazu. Jeżeli miejsce pobytu osoby ściganej nie jest znane, odpis nakazu przekazuje się Prokuraturze Krajowej z wnioskiem o wdrożenie poszukiwań międzynarodowych.
4. Przejęcia osoby ściganej, przekazywanej do Polski na podstawie nakazu, dokonuje prokuratura apelacyjna lub okręgowa po bezpośrednich uzgodnieniach z organem sądowym państwa wykonania nakazu albo za pośrednictwem punktów kontaktowych Europejskiej Sieci Sądowniczej lub Prokuratury Krajowej.
- § 238². 1. Organami uprawnionymi do przyjmowania europejskich nakazów aresztowania, zwanych dalej „nakazami europejskimi”, wydanych przez organy innych państw członkowskich Unii Europejskiej (bezpośrednio od tych organów, Interpolu lub Prokuratury Krajowej) są właściwe miejscowo prokuratury okręgowe.
2. Po dokonaniu czynności, o których mowa w art. 607k § 2—4 k.p.k., prokurator okręgowy kieruje sprawę do właściwego miejscowo sądu okręgowego z wnioskiem o wydanie postanowienia o przekazaniu osoby ściganej lub wydanie postanowienia o odmowie przekazania osoby ściganej. Kierując wniosek o wydanie postanowienia o przekazaniu osoby ściganej, prokurator wnosi jednocześnie o zastosowanie wobec tej osoby tymczasowego aresztowania lub, jeżeli szczególne względy przemawiają za odstąpieniem od stosowania tego środka, innego środka zapobiegawczego.
- § 238³. Udział prokuratora w czynnościach sądu okręgowego związanych z wydaniem i wykonaniem europejskiego nakazu aresztowania jest obowiązkowy.
- § 238⁴. O każdym przypadku wystąpienia do sądu okręgowego o wydanie nakazu oraz o przyjęciu nakazu europejskiego od organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a także o decyzji sądu w tym zakresie prokurator apelacyjny lub okręgowy niezwłocznie informuje Prokuraturę Krajową. Prokuraturę Krajową należy również informować o niedotrzymaniu terminów wydania postanowienia w przedmiocie przekazania osoby ściganej, określonych w art. 607m § 1 i 2 k.p.k., oraz o wystąpieniu przeszkód w jej przekazaniu, o których mowa w art. 607n § 2 k.p.k.”;
- 8) w części szczególnej tytuł działu VII otrzymuje brzmienie: „Udział prokuratora w postępowaniu administracyjnym, w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w postępowaniu w sprawach o wykroczenia oraz w innych postępowaniach.”;
- 9) § 302 otrzymuje brzmienie:
- „§ 302. 1. Prokuratorowi służą w postępowaniu administracyjnym środki prawne przewidziane w dziale IV Kodeksu postępowania administracyjnego i ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 oraz z 2004 r. Nr 162, poz. 1692), a także w art. 5 ustawy o prokuraturze oraz w innych ustawach.
2. W razie gdy w sprawie można skierować zarówno skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego, jak i sprzeciw, prokurator dokonuje wyboru środka prawnego na podstawie oceny całokształtu sprawy, mając zwłaszcza na uwadze szybkie i skuteczne jej załatwienie.”;
- 10) uchyla się § 303;
- 11) § 305 i 306 otrzymują brzmienie:
- „§ 305. 1. Prokurator kieruje drogą służbową do Prokuratora Generalnego wnioski z uzasadnieniem wraz z aktami sprawy, gdy zachodzi potrzeba:
- 1) wniesienia przez Prokuratora Generalnego sprzeciwu od decyzji administracyjnej wydanej przez ministra,
  - 2) wystąpienia Prokuratora Generalnego do Prezesa Rady Ministrów o uchylenie rozporządzenia wojewody,
  - 3) wystąpienia Prokuratora Generalnego do Naczelnego Sądu Administracyjnego z wnioskiem o podjęcie uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych.
2. Prokurator kieruje drogą służbową, za pośrednictwem Prokuratury Krajowej, sprzeciw do ministra jako organu wyższego stopnia w stosunku do organu, który wydał zaskarżoną sprzeciwem decyzję, oraz skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego na decyzję ministra, a ponadto przedstawia tą drogą Prokuraturze Krajowej kopię skargi kasacyjnej do Naczelnego Sądu Administracyjnego od orzeczenia wojewódzkiego sądu administracyjnego w sprawie ze skargi na decyzję ministra.
- § 306. 1. Prokurator apelacyjny lub okręgowy w mieście stanowiącym siedzibę wojewódzkiego sądu administracyjnego zapewnia udział prokuratora w posiedzeniach tego sądu w sprawach, w których prokurator brał udział w postępowaniu administracyjnym, wniósł skargę albo

zgłosił udział w postępowaniu przed tym sądem.

2. Prokurator, który wniósł skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego lub zgłosił udział w postępowaniu przed tym sądem, przekazuje niezwłocznie drogą służbową akta podręczne prokuratorowi apelacyjnemu lub okręgowemu właściwemu do zapewnienia udziału prokuratora w posiedzeniu sądu, chyba że zamierza sam wziąć udział w tym posiedzeniu.”;

12) po § 306 dodaje się § 306¹ w brzmieniu:

„§ 306¹. 1. Udział prokuratora w posiedzeniu Naczelnego Sądu Administracyjnego, z zastrzeżeniem ust. 3 i art. 265 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, zapewnia prokurator apelacyjny właściwy ze względu na siedzibę wojewódzkiego sądu administracyjnego, który wydał zaskarżone orzeczenie, jeżeli prokurator brał udział w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji lub wniósł skargę kasacyjną albo uznał swój udział za po-

trzebny. W uzasadnionych wypadkach prokurator apelacyjny może zwrócić się do Prokuratora Apelacyjnego w Warszawie o zapewnienie udziału prokuratora w posiedzeniu Naczelnego Sądu Administracyjnego w konkretnej sprawie.

2. Biuro Postępowania Sądowego Prokuratury Krajowej zapewnia udział prokuratora w posiedzeniu Naczelnego Sądu Administracyjnego w składzie siedmiu sędziów, a także w sprawie, w której skargę kasacyjną wniósł prokurator wykonujący czynności służbowe w Prokuraturze Krajowej.
3. Prokurator apelacyjny może wystąpić do Prokuratury Krajowej z wnioskiem o zapewnienie udziału prokuratora w posiedzeniu Naczelnego Sądu Administracyjnego w konkretnej sprawie, ze względu na jej szczególną zawifość.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *A. Kalwas*